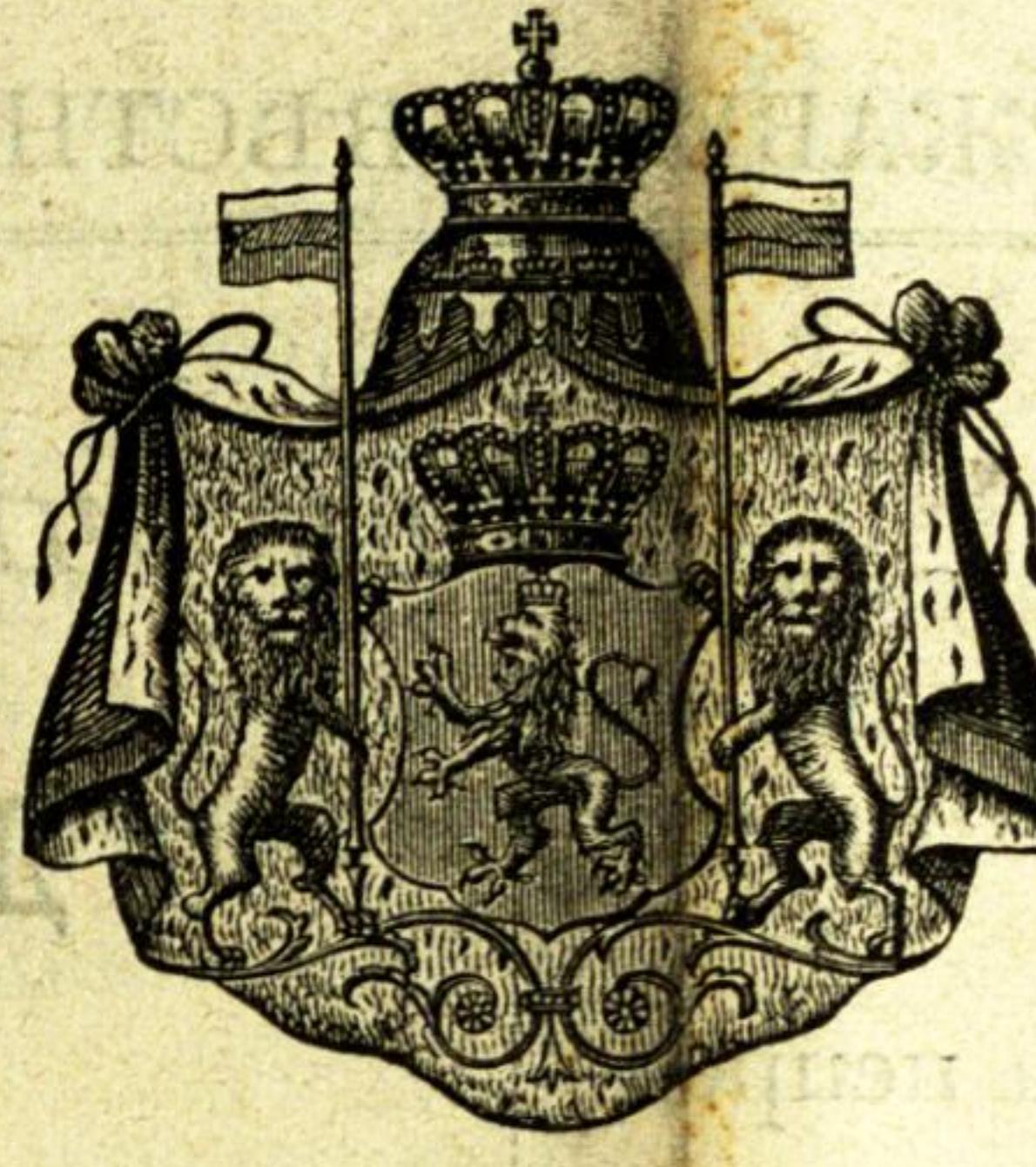

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТНИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТНИКъ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТНИКъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, четвъртъкъ 1 юлий 1882.

БРОЙ 69.

ОФФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Височайшиятъ Рескриптъ до г-на Копиткина.

Николай Николаевичъ,

Преди три години Азъ Ви повикахъ да приемете трудната длъжност Управителъ на Общите Сгради. Въпреки всичките затруднения и препятствия, които Вие сръщнахте, Вие ведохте поръченото Вамъ дѣло съ неуморима енергия и ревност и съ това заслужихте Моето благоволение. Сега като се уничтожава службата на Управителъ на Общите Сгради и съгласно съ Вашето желание, като Ви освобождавамъ отъ означената длъжност, Азъ считамъ за Моя приятна длъжност да Ви изразя Моята сърдечна благодарност за Вашата неуморима ревност, за Вашите трудове и за указаните отъ Васъ услуги.

Всегда Вамъ благосклонни
АЛЕКСАНДРЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

На 23 юни, имаха честта да бѫдѫтъ приети на аудиенция отъ Негово Височество, Управляющій Русското Дипломатическо Агентство, Г. Арсениевъ, Г. Германскии Генераленъ Консулъ, Г. Министъ Теохаровъ, Негово Превъходителство, Генералъ Маюоръ Кауљбарсъ, Секретаря при Русското Дипломатическо Агентство, Г. Неклидовъ и Мисионеръ Г. Виллиболъ Кюкъ.

На 23 того представиха се на аудиенция за докладъ Г. Г. Министритъ на Външнитъ Работи и на Народното Просвещение.

Управляющій Русското Дипломатическо Агентство, Г. Арсениевъ, има честта да бѫде приетъ въ аудиенция.

Негово Височество благоволи да приеме тоже въ особна аудиенция Т. Т. П. П. Генералъ Маюоръ Соболева, Предсѣдателя на Министерскии Съвѣтъ и Министъ на Вътрешнитъ Работи и Военниятъ Министъ, Генералъ Маюоръ Кауљбарсъ, Г. Д. Грекова, Министра на Правосѫдието и Г. Начовича, Министъ на Финансите.

Въ петъкъ на 25 Негово Височество благоволи да приеме въ аудиенция Г. Пенчовича, членъ на Върховниятъ Кассационенъ Съдъ, Варненскиятъ кметъ Г. Колони, Началника на Военното Училище, Г-на Подполковника Ремлингена, Г. Копиткина и Г. Д. Куртеве.

Министътъ на Вътрешнитъ Работи, Негово Превъходителство Генералъ Маюоръ Соболевъ и Министра на

Външнитъ Работи и Управляющій Министерството на Общите Сгради, Земедѣлнинето и Търговията, Г. Д-ръ Вълковичъ, представихасе на докладъ при Негово Височество.

На 26 юни, представиха се на докладъ при Негово Височество Военниятъ Министъ, Негово Превъходителство Генералъ Маюоръ Кауљбарсъ и Г. Д. Грековъ, Министъ на Правосѫдието.

Управляющій Русското Дипломатическо Агентство, Г. Арсениевъ и Съвѣтника при Министерството на Финансите, Г. Кене, имаха честта да бѫдѫтъ приети въ аудиенция.

Въ понедѣлникъ на 28 юни Негово Височество присъствува на панихида, която се отслужи въ Катедралната Църква, за успокоение души на Генерала Скобелевъ.

По Министерството на Вътрешнитъ Дѣла

УКАЗЪ

№. 471

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ предложението на Нашътъ Министъ на Вътрешнитъ Дѣла.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Въ слѣдствие унищожението длъжността на управителя на Общите Сгради, досегашът управителъ на Общите Сгради Инженеръ Копиткинъ се уволява отъ тая длъжност.

II. Инженеръ Копиткинъ се уволява въ отпускъ до 1 октомври 1882 година, като се счита за това време състоящъ при Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъ на Вътрешнитъ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 юни 1882 година.

На пъвообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Предсѣдателъ на Министерскии Съвѣтъ и Министъ на Вътрешнитъ Дѣла.

Генералъ-Майоръ Л. Соболевъ.

По Министерството на Финансите

УКАЗЪ

№. 477.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Финансовъ Министъ, представено Намъ съ доклада му отъ 28 юни 1882 год., подъ №. 13819,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснатъ осемдесетъ хиляди лева за пригответвание подаръка, който сме рѣшили да поднесемъ на Негово Величество Императора Александра III по случай на коронясанието му.

II. Горната сума да се вземе отъ статията за непредвидените расходи на Финансовото Министерство.

III. Испълнението на настоящий указъ да възложимъ на Нашия Финансовъ Министър.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 28 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситъ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 14819.

Господарю!

Деня на коронясанието на Негово Императорско Величество, Царя Александра III-ий, храбрия вождъ на Источния Отдѣлъ на Императорските Руски войски презъ войната за нашето избавление, наближава, и скоро Ваше Височество ще трѣба да тръгнете за Москва, за да присъствате на тоя обрядъ, колкото величественъ, толкова и важенъ за братския намъ Руски народъ и за България.

Като залогъ на вѣчната любовъ и признателност на Българския народъ къмъ Негово Императорско Величество и въ знакъ на братските свръски, които съединяватъ България на Русия, Ваше Височество рѣшихте да поднесете на Царя Александра III-ий единъ подаръкъ, който да въспоминава на Негово Императорско Величество радостта, която е обладавала цѣлия Български народъ въ достопаметния този денъ на Неговото короняване въ старата столица на Руската Империя.

За тая цѣль имамъ честь да поднеса на Ваше Височество указа, чрезъ който благоизволявате да постановите откриването на нуждния кредитъ отъ 80,000 лева, които да се взематъ отъ статията за непредвидените расходи на Финансовото Министерство.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София 28 юни 1882 година.

Министъръ на Финанситъ Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 475

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситъ, направено Намъ съ докладътъ му отъ 28 юни т. г. подъ № 13855,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпусне едновременна помощъ сто петдесетъ лъва на вдовицата на убития митарственъ стражаръ, Сотира Стояновъ, въ района на Русенската митница, отъ непредвидените расходи по Министерството на Финанситъ за настоящата финансова година.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Финанситъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 28 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситъ Г. Д. Начовичъ.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

,**„Одобрено Александъръ“.**

Докладъ до Негово Височество.

№ 13854

Господарю!

Честь имамъ да моля най покорно Ваше Височество да благоволите и разрѣшите единомѣсеченъ заграниценъ отпускъ на управителя Видинската митница господина Пигулева по семейни причини, който да се счита отъ 1 юлий т. г.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 28 юни 1882 година.

Министъръ на Финанситъ Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 472.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 юни 1882 год. подъ № 1569,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ Д-ръ Конст. Иречекъ по собствено негово желание отъ 1 юлий 1882 год. за съвѣтникъ при Министерството на Народното Просвѣщение на място не заето.

II. Заплатата му се опредѣлява съгласно съ контракта му отъ 1 ноември 1879 година одобренъ отъ Народното Събрание на 30 май 1880 год. съ десетъ хиляди лева годишно, които ще се взематъ шестъ хиляди отъ платата за съвѣтникъ отъ § 11 на бюджета по Просвѣщението и четери хиляди отъ § 29, 2 на сѫщия бюджетъ.

III. Нашия Министъръ на Народното Просвѣщение се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 23 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Народното Просвѣщение Теохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 1569.

Господарю!

Понеже г. Д-ръ К. Иречекъ е далъ оставката си отъ досегашната си служба и понеже е желателно такива лица, които сѫ тѣй добръ и подробно запознати съ страната и съ жителите ѝ и които слѣдователно и за бѫдеще всѣкога ще могатъ да принесатъ голѣми услуги за Княжеството, да се задържатъ въ службата на Държавата, позволяватъ си да предложатъ най покорно на Ваше Височество, да благоволите и да назначите г. Д-ра К. Иречека за съвѣтникъ при Министерството на Народното Просвѣщение.

Този постъ е предвиденъ въ бюджета и съ назначението на г. Иречека той ще придобие още по голѣма важност, защото той като списател и историкъ може заедно да бѫде единъ отъ първите сътрудници на предлагаемий учебенъ съвѣтъ при реченото Министерство и да ръководи успѣшно разни научни и книжовни предприятия наченати отъ Правителството, както и распространението на Народната Библиотека заедно съ музеятъ въ размѣрътъ, начертани въ изложението, подадено отъ Министра на Народното Просвѣщение на Ваше Височество

на Рождество Христово миналата година. Колкото за платата, мисля, че тръбва да се вземе за основание контракта сключенъ между господина Иречека и Българското Правителство на 1 Ноември 1879 год. одобренъ отъ Нароеното Събрание на 30 май 1880 год. и съгласно съ него да се опредѣли една плата отъ десетъ хиляди лева, които да се взематъ шестъ хиляди отъ § 11 отъ бюджета на Просвѣщението и четири хиляди отъ § 29, 2 (непредвидени расходи) отъ сѫщия бюджетъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 23 юни 1882 година.

Министъръ на Народното Просвѣщение Теохаровъ.

УКАЗЪ

№ 473.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашия Министъръ на Народното Просвѣщение, представенъ Намъ съ докладътъ отъ 5 юни 1882 год. подъ №. 1410,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Отпушатъ се на Търновски окръженъ училищъ инспекторъ Н. Бендеревъ сто шестдесетъ и три лева и осемдесетъ и шестъ стотинки, която сумма му се пада като пътни и наднични пари за командировката му презъ мѣсецъ мартъ 1880 год. за учреждането училищата въ гр. Ловечъ.

II. Тая сумма да се вземе отъ парите опредѣлени за командировки по служебни дѣла въ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Министъръ на Народното Просвѣщение.

Издадено въ София на 5 юни 1882 год.

Първообразното подпись: По Височайша заповѣдъ на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО за намѣстничеството

Генералъ Лѣсовой.

Приподпись:

Министъръ на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

ПРИКАЗЪ

№. 2.

На държавния стипендиятъ Никола Димковъ, който на 1 августъ (н. ст.) 1882 год. свърши курсътъ въ училището на искуствата и художествата въ Шалонъ на Марнъ да се отпуснатъ отъ § 16 ст. 1 лева триста за пътни разноски отъ рѣчений градъ до София.

София, 26 юни 1882 година.

Подпись:

Министъръ на Просвѣщението Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 3.

Опредѣлява се Симеонъ Табаковъ, второкласенъ учитель да испълнява длѣжността на директоръ при Ломската реална гимназия отъ 1 идущий юлий до назначението постояненъ директоръ въ това училище.

За испълнението на тая обязанностъ да се дава на Симеона Табаковъ по 50 лева мѣсечно възнаграждение отъ суммата за личниятъ съставъ на Ломската реална гимназия.

София, 26 юни 1882 година.

Подпись:

Министъръ на Просвѣщението Теохаровъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 453.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на управляющия Министерството на Правосъдието, Нашътъ Министъръ на Народното Просвѣщение, отъ 21 юни 1882 година подъ №. 92,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да уволнимъ Георгия Сакеларева отъ длѣжността сѫдебенъ слѣдователъ при Кюстендилския окръженъ сѫдъ, тъй като той е даденъ подъ сѫдъ и отстраненъ отъ длѣжностъ за злоупотребление по службата си.

II. Да назначимъ сѫдебниятъ приставъ при Русенския окръженъ сѫдъ Димитра Балласова за сѫдебенъ слѣдователъ при Кюстендилския окръженъ сѫдъ на място Сакеларева.

III. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на управляющия Министерството на Правосъдието, Нашътъ Министъръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Управляющия Министерството на Правосъдието
Министъръ на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

УКАЗЪ

№. 454.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладътъ на Управляющия Министерството на Правосъдието Нашътъ Министъръ на Народното Просвѣщение, отъ 19 юни 1882 подъ №. 93 основанъ на телеграммата на Нашътъ Министъръ на Правосъдието отъ 14 юни т. г. подъ №. 83,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да отчислимъ Козлуджанския мировий сѫдия Димитра Даракчиевъ отъ занимаемата му длѣжностъ.

II. Да назначимъ секретаръ при Силистренския окръженъ сѫдъ Петка Айдемирски на длѣжността Козлуджанския мировий сѫдия, на място Даракчиева.

III. Да отчислимъ Георгия Братованова отъ длѣжността Кеманларския мировий сѫдия.

IV. Да назначимъ Атанаса Трифонова на длѣжността Кеманларския мировий сѫдия на място Братованова.

V. Да назначимъ Никола Саввича Шопова на длѣжността нотариусъ при варненския окръженъ сѫдъ, на място вакантно.

VI. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Управляющия Министерството на Правосъдието Нашътъ Министъръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 19 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Управляющия Министерството на Правосъдието
Министъръ на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Въстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ 24 юни. Вчера конференцията, види се, не е взела окончателно рѣшение относително съобщение което има да се направа на Портата върху намѣсванието.

Единъ отъ посланиците, вѣроятно г. де Ноемъ, е направилъ една забѣлѣжка върху формата на това съобщение.

Вѣрва се, че въ тази вечерното засѣдание на конференцията ще стане едно окончателно рѣшение и че утрѣ или въ сѫбота съобщението ще се подаде на Портата.

Увѣряватъ че въ слѣдствие на Лордъ Дюфериновитъ заявления Портата е телеграфирала до Хедивътъ да спре работанието по укрѣпленията.

Лондонъ 25 юни. Daily-news казва че Египтенетъ престанжли отъ да настаниватъ топове по крѣпостите както сѫ спрѣли и работятъ по укрѣпленията въ слѣдствие на заплашванията отъ Английския адмиралъ и на една телеграмма отъ Султана.

Times казва че Английските приготовления доказватъ че всичко това не ще бѫде една политическа комедия.

Цариградъ 25 юни. Конференцията е дошла въ съглашение върху съдѣржанието на поканителното, което ще се подаде на Портата за едно турско намѣсване въ Египетъ съ условия опредѣлени.

Лондонъ 25 юни. Камарата на общините отхвърли съ 13 гласа вишегласие една поправка, която позволявало домашни предирвания въ Ирландия даже нощѣ.

Г. Гладстонъ преди вотиранието заяви, че той ще подаде оставката си, ако тая поправка се отхвърли.

Александрия 25 юни. Споредъ вчера направената морска рекогнисировка се узнало, че около пристанището надъ обконитъ има поставени 98 топа (пушка) насочене срѣчу пристанището. Търговските кораби излѣзоха изъ вѣтрѣната част на пристанището, като дадоха място на флотата.

Английскиятъ консулъ и по-първенците англичани, които и до сега стояха въ Каиро днесъ се качватъ на английските кораби.

Всички Европейци излизатъ изъ града, като кога че бонбардирането му е неминуемо.

Петербургъ 25 юни. **Генералъ Скобелевъ умрѣ.**

Цариградъ 26 юни. Вчера въ конференцията се е съчинилъ проекта на една идентичнаnota до Портата която има за цѣль да покани Портата да се намѣси съ воиска въ Египетъ за да запази тамъ statu quo то и по-рядъка.

Баронъ де Рингъ се приелъ на частна аудиенция при Султана.

Лондонъ 26 юни. Вѣстниците исказватъ надѣжди, че предъ видъ важността на положението на работите, г. Гладстонъ не ще подаде оставката си.

Камарата на общините одобри при трете чтение закона за принужденията.

Daily-news казва: единъ Черногорецъ билъ уловенъ въ минутата когато щялъ да грѣмне върхъ Хедивътъ. Казватъ, че той правилъ това по погрѣшка; той е искалъ да убие Араби паша.

Адмиралъ Сеймуръ съдѣва да заплашва че ще бомбардира града.

Консулите се опитватъ да накаратъ да се приеме посрѣдничеството имъ. Европейците бѣгатъ.

Парижъ 26 юни. Днесъ министра ще поискатъ отъ камарата кредитъ осемъ милиона франга за морски приготовления.

Парижъ 26 юни. Министра на морските сили внесе въ камарата исканието на кредитъ за морските приготовления. Този проектъ се препрати на една специална комиссия. Като отговаряше на едно запитване отъ г. Жан-вие де Ламотъ, министътъ каза: кассае се само морските

сили да се турятъ на нога както презъ 1870 год. Броја на корабите не надминува хилядата.

Г. Фрейсине, като отговаря на г. Локкроа, каза: когато всички около насъ се обрѣзватъ, Франция трѣба да бѫде готова за всякий случай. Никой не мисли да ангажира Франция безъ съзволението на камаритъ.

Александрия 26 юни. Официално опровергаватъ слуха че Араби паша искалъ ужъ да противостои на турците.

Виенна 26 юни. Т. Т. В. В. Грѣцкия крал и кралица вчера пристигнаха тук. Тази вечеръ тѣ тръгватъ за Миланъ.

Цариградъ 26 юни. Споредъ извѣстията, които Портата е приела, Араби паша сега ужъ показвалъ неприятелство спрямо Султана. Тѣй, по съвѣта на Араби паша, Хедивътъ билъ съобщилъ на Дервишъ паша, че понеже мисията му се вече свършила, негово присѫтствие въ Египетъ не е вече нуждно.

Дервишъ паша билъ ужъ вече телеграфиранъ до Портата, че той счита себе си като пленникъ на Араби паша.

Слухъ се носи че Германскиятъ въ Египетъ генералъ консулъ, като съвѣтвалъ Араби паша да отиде въ Цариградъ, билъ му гарантиранъ за живота му а при това го увѣрявалъ че ще бѫде приетъ отъ Султана съ голѣма благосклонностъ.

Цариградъ 26 юни. Вчера всичките първи драгомани на посолствата, повикани въ Илдѣзъ Кьошъ получили съобщение на една депеша отъ Хедивътъ, който обажда Англо-Френското заявление относително укрѣпленията и обрѣзванията на Александрия и затварянието на пристанището. Хедивътъ опровергава тия приготовления като прибавя че Александрийското пристанище е напълнено съ чужди военни кораби, които ако фактътъ е истиенъ, могатъ въ случай на нужда да спрѣятъ корабите, които носятъ топове, оръжия или камени за заграждение на пристанището. Хедивътъ прибавя още че той билъ далъ всякакви увѣрения на адмирала Сеймуръ и на адмирала Конрада, които останали задоволни.

Султана е отново отхвърленъ новите предложения отъ министрите, които му даватъ съвѣтъ да земе участие въ конференцията. При всичко това дипломатическите крѣгове вѣрватъ че Султана най-сетне ще склони.

Лондонъ 27. юни. Потвърдява се слуха че г. Гладстонъ не ще подаде оставката си.

Александрия 28 юни. За сега нѣма никакъвъ страхъ за бонбардиране, понеже Египтяните спрѣха работание по окрѣпяванието. Адмиралъ Сеймуръ е заявилъ че той нѣма да бомбардира града, ако работите не се подкачатъ отново.

Цариградъ 28 юни. Султана е поканилъ формално Араби паша да дойде въ Цариградъ. Но Араби паша отказалъ.

Александрия 27 юни. Адмиралъ Сеймуръ като узналъ наздраво че работането за отбрана се продължава, рѣшилъ да поиска щото укрѣпленията да се срутятъ въ продължение на 12 часа. Ако ли не, той ще заповѣда щото послѣ истичанието на 24 часа отъ първия срокъ, да бомбардиратъ крѣпостите.

Английскиятъ генералъ консулъ увѣдомилъ другите генерални консули да извѣстятъ на подданиците си въ продължение на 24 часа да се качатъ на корабите. Слѣдователно днесъ консулите ще се качатъ на корабите, а ще накаратъ и подданиците имъ да направятъ това.

Хедивътъ е отказалъ да прибѣгне на нѣкой воененъ корабъ.

Римъ 28 юни. Грѣцкиятъ Крал и Кралица тръгнаха за Мюнхенъ.

Александрия 28 юни. Вчера Адмиралъ Сеймуръ е испроводилъ ултиматумъ, въ който казва че ако до 24 часа укрѣпленията не бѫдатъ испразнени, той ще захвати да бомбардира града.

Въ слѣдствие на едно предварително съглашение съ англичаните, френската флота ще отиде въ Порто-Саидъ.

Александрия 28 юни. Бомбардирането ще захвати утрѣ часа по 4 заранѣ. Английскиятъ консулъ е обявилъ

че всички сношения съ египетското министерство съ прекъснати.

Английският консулъ е направилъ Дервишъ паша отговоренъ за безопасността на Хедивътъ.

Лондонъ 28 юни. Лордъ Гранвилъ, въ камарата на Лордоветъ потвърди че Адмиралъ Сеймуръ утръ ще бомбарнира Александрийските крѣпости. Лордъ Гранвилъ съжалява за дѣто е принуденъ да употреби сила. Но тъй като приготовленията слѣдватъ, противъ Хедивовото желание и Султановата заповѣдь, това що се е рѣшило да се дѣйствува, е чисто дѣло на защита.

Александрия 29 юни, 7 часа сутринь. Бомбардиранието се захвана.

Цариградъ 29 юни. Садразамътъ Абдулъ Рахманъ паша се уволни. Говори се че бившият садразамъ Саидъ паша ще занеме отново този постъ.

Г. Валлацъ, министър на Съединенитѣ Държави, има нова аудиенция при Султана.

Говори се че Съединенитѣ Държави щяли да предложатъ посредничеството си относително Египетъ.

Маршалътъ Ферадъ паша ще занесе на скоро голѣмата лента Нишани-Интиазъ на Австро-Унгарския Императоръ.

Римъ 29 юни. Бившият Хедивъ Исмаилъ паша идуещъ отъ Неаполъ снощи пристигналъ въ Миланъ.

Александрия 29 юни часа $7\frac{3}{4}$ зарань. Английските броненосни кораби: Султанъ, АLEXANDER и Сюпербъ откриха огънь противъ крѣпостите. Египетските батерии тозъ часъ отговориха, но ядрата (гулетата) имъ не можаха да достигнат до корабите. Другата частъ отъ флотата също тъй откри огъньтъ и дѣйствието около $4\frac{1}{4}$ часа стана всеобщо; послѣ 20 минутно бомбардирание дѣлъ крѣпости съединиха огньоветъ си. Крѣпостта Фаросъ се види много повредена. Корабите пакъ се видяха като да не съ потърпѣли никакри повреди.

Цариградъ 29 юни. Лордъ Дюфериенъ вчера съобщи на Портата ултиматумъ отъ адмирала Сеймура.

Г. г. де Ноель, Дюфериенъ и Корти съ получили наставленията си относително нотата, която кани Портата да се намѣси въ Египетъ.

Цариградъ 29 юни. Официално. Саидъ паша се назначи садразамъ. — Портата е предада по телеграфа на своите представители единъ циркуляръ въ който имъ съобщава:

1. Адмиралъ Сеймурският ултиматумъ, който Лордъ Дюфериенъ вчера е предадъ на Портата и съ който се иска временното предаване Александрийските крѣпости за да бѫдатъ обезоръжени.

2. Хедивовият отговоръ, който обявилъ на английският адмиралъ че мѣстните власти нѣма да се противяватъ ни най малко, ако адмирала бомбардира крѣпостите.

Портата призовава, че едно случайно бомбардирание би тежко докачило суверенството на Султана и че тя (Портата) се надѣва какво адмирала ще получи контра-заповѣдь.

Александрия 29 юни. Отъ като угасиха огньоветъ на разните батареи, англичаните излѣзоха на брѣга. Тѣ взеха крѣпостта Мезъ и заковаха топоветъ. Египетските войски съ много смазани; загубите имъ не се знаятъ. Англичаните имаха 40 ранени. По пладнѣ огньоветъ бѣха почти престанали.

Дърмански мировий съдия

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Български**, Дърмански мировий съдия, въ публичното си засѣдание на 1 юни 1882 год. разглѣда гражданско дѣло подъ №. 1099 по искътъ на Георги Я. Арнаудова отъ г. Ловечъ съ Молла Асанъ Моловъ отъ с. п. Лѣшница Ловчан. окр. (сега живущъ въ Турция въ г. Гюмурджина) за гр. 1781 по тифтеръ подпечатанъ съ печатъ на послѣдний и за съдебни разноски 20 лева.

На основание чл. 71, 100, 101, 103, 115, 116, 120, 121 и 125 отъ гражданско мицово съдопроизводство.

Задочно рѣшение:

Осѫжда Молла Асанъ Моловъ да плати на Георгия Я. Арнаудова 1781 гр. дѣлъ по тифтеръ и 20 лева за публикуване тро-

екратна призовка подъ №. 1099 въ броеветъ №. №. 97 отъ 1881 год. 2 и 5 отъ 1882 год. на „Държавни Вѣстникъ“. Това задочно рѣшение подлежи на отзивъ въ дѣлъ-недѣленъ срокъ отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящата прочетена окончателна на 2 юни 1882 год.

Мировий съдия: И. Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3—(807)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Български**, Дърмански мировий съдия въ публичното си засѣдание на 1 юни 1882 год. разглѣда гражданско дѣло подъ №. 1132, на Молла Керима отъ с. Пещерна съ Али Усеинъ отъ с. Джбенъ, по настоящемъ живущъ въ Турция въ с. Чиркезъ-Муселинъ Текирдагски окрѣгъ по искъ съ записъ за гроша 223 и съдебни разноски, завѣденъ отъ първия къмъ последний.

На основание чл. 71, 100, 104, 115, 116, 120 и 125 отъ гражданско съдопроизводство

задочно рѣши:

Осѫжда Али Усеинова да плати на Молла Керимова 223 гр. дѣлъ по записъ, 18 лева за публикуване призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ брои 97 отъ 1881 година и бр. 5 и 10 отъ 1882 год. и всички други разноски които ще послѣдватъ до исплащанието му,

Това задочно рѣшение подлежи на отзивъ въ дѣлъ-недѣленъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“. А ще се прочете въ окончателна форма на 2 юни 1882 година.

Мировий съдия: И. Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3—(806)=3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Български**, Дърмански мировий съдия въ публичното си засѣдание на 1 юни 1882 год. разглѣда гражданско дѣло подъ №. 852 заведено по искътъ на Молла Керимъ отъ с. Пещерна сърѣщу Али Бучевъ синътъ му Асанъ Алиевъ отъ с. Торосъ, Ловчански окрѣгъ, по настоящемъ живущи задъ граница въ Карашъ-Фара Солунско окрѣжие за гроша 831 по записъ, 18 лева за публикуване призовка въ „Държаденъ Вѣстникъ“ въ броевете 74, 75 и 76 отъ 1881 год. 10 лева за водение дѣлото и други разноски, които ще послѣдоватъ до исплащанието имъ.

На основание чл. 68, 71, 100, 103, 115, 116, 120 и 125 отъ гражданско съдопроизводство при мировитъ съдий.

Задочно рѣши:

Осѫжда Али Бучова и синътъ му Асанъ Алиевъ да заплатятъ на Молла керима 831 гроша дѣлъ по записъ, 18 лева за публикуване на призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, 10 лева за водение дѣлото и всички други разноски, които ще послѣдоватъ до исплащанието имъ.

Това задочно рѣшение подлежи на отзивъ въ дѣлъ-недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата резолюция. Ще се прочете въ окончателна форма на 2 юни 1882 год.

Дърманци, 1 юни 1882 година.

Мировий съдия: И. Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

1—(840)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Български**, Дърмански мировий съдия въ засѣданietо си на 1 юни 1882 год. разглѣда гражданско дѣло подъ №. 851 по искътъ на Молла Керима отъ с. Пещерна съ Молла Халилъ Х. Аловъ отъ с. Торосъ, по настоящемъ живущъ въ Турция, село Ново-Село, Велешко окр., за гроша 989 по записъ.

На основание чл. 68, 71, 100, 103, 115, 116, 120 — 125 отъ гражданско мицово съдопроизводство.

Задочно рѣши:

Осѫжда Молла Халила Х. Аловъ да заплати на Молла Керима 989 гр. дѣлъ по записъ, 20 лева за публикуване призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеветъ 64, 75 и 76 отъ 1881 год. и всички други разноски, които ще послѣдоватъ до исплащанието му.

Това задочно рѣшение подлежи на отзивъ въ дѣлъ-недѣленъ срокъ отъ послѣдното му трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, прочетено на 2 юни 1882 година.

Дърманци, 1 юни 1882 година.

Мировий съдия: И. Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

1—(808)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, Дърмански мировий съдия въ публичното си засъдение на 15 май 1882 год. разглѣда гражданско дѣло подъ №. 850 по искатъ на Молла Керими отъ с. Пещерна (Ловченско окр.) съ Али Гугушовъ отъ същото село (сега живущъ въ Турция въ с. Царево Коченско окръжие) за 370 гр. по записъ, 18 лева за призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и други разноски които ще послѣдоватъ.

На основание чл. чл. 17, 68, 71, 100, 102, 103, 115, 116, 120 — 125 отъ граждanskото съдопроизводство при мировитъ съдии.

Задочно рѣши:

Осѫжда Али Гугушова да заплати на Молла Керима 370 гр. дѣлгъ, 18 лева за призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и всичките други разноски, които ще послѣдоватъ до исплащанието му.

Това задочно рѣшение поддѣжи на отзивъ въ дѣлъ недѣленъ срокъ отъ трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Прочетено окончателно на 15 май 1882 година.

Дърманци, 15 май 1882 година.

Мировий съдия: И. Ивановъ.

Секретарь: Т. Бояджиевъ.

1—(805)—3

Златишкий мировий съдия.

РѣШЕНИЕ ЗАДОЧНО

№ 820.

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, на хиляда осемстотинъ осемдесет и втора год. юни седемнадесетий, Златишкий мировий съдия въ публичното си засъдение разглѣда гражданско дѣло №. 295 год. 1881, на Мустана Хад. Муртазова и сестра му Мехрема отъ Златица противъ Ахмедъ Ходжа Халилова отъ Златица, сега живущъ въ неизвѣстно място, наследникъ на Хюсейнъ Ефенди отъ Златица за 3937 $\frac{1}{2}$ три хиляди деветстотинъ тридесет и седемъ гр. и половина.

Обстоятелствата на дѣлото еж тия: Мустанъ Хад. Муртазовъ и сестра му, Мехрема Хад. Муртазова дирятъ отъ Ахмедъ Ходжа Халилова 3937 $\frac{1}{2}$ гр. тѣй 1) Мустанъ Хад. Муртазовъ заплатилъ единъ испълнителенъ листъ на Бобилъ Мустафа отъ Златица за довѣрителя си, Абушия Топачева отъ Златица, издаденъ отъ Злат. мировий съдия отъ год. 1881, и съ №. 268 гр. 600, шестотинъ дѣлгъ на Хюсейнъ Ефенди; 2) заплатилъ за Хюсейнъ Ефенди и на Златишката земедѣлческа касса дѣлга му 267, 50, двѣстѣ и шестдесетъ и седемъ лева и петдесетъ стотинки, а за отъ покойната си майка, Емине Ахмедова дирятъ заедно съ сестра си, Мехрема Хад. Муртазова отъ Хюсейнъ Ефенди гр. 2000 дѣлъ хиляди всичко: 3937, 50.

Настоящето дѣло глѣдано на двадесетий апр. т. г. при присъдствието, само на тѣжителя Мустана Хад. Муртазова, който, за да потвърди, че има да зематъ съ сестра си Мехрема 2000 гр. отъ Хюсейнъ Ефенди, привѣде за свидѣтель отъ Златица: Сююмана Сулюшъ, на год. 45, който подъ клѣтва исповѣда, че Емине дала назаемъ на Хюсейнъ Ефенди 2000 гр. когато билъ санджакъемини (ковчежникъ) и испадналъ, и това било преди 12 год. и видялъ, когато ги броила Емине на Хюсейнъ Ефенди; 2-ий свидѣтель Акманъ Чаушъ отъ Златица на год. 45, безъ клѣтва потвърди, че преди десетина год. Хюсейнъ Ефенди като билъ ковчежникъ, видѣлъ че Емине Ахмедова, майка на Мустана и Мехрема Хад. Муртазови дала на Хюсейнъ Ефенди 2000 грона.

На седемнадесетий юния, Мехрема Хад. Муртазова, устно уполномощи брата си, Мустана Хад. Муртазова да се сѫди съ наследника на Хюсейнъ Ефенди за 2000 тѣхъ грона, отъ които ище и тя (дѣлъ) и при разглѣжданието на дѣлото и при присъдствието на рѣченитѣ: Брать и сестра а отвѣтникъ, Ахмедъ Ходжа Халиловъ не се яви или да проводи повѣренникъ, да се сѫди срѣщу предявленния му искъ, който е позванъ чрезъ „Държавний Вѣстникъ“ на год. 1881 и подъ брой 84, тѣжителите заявиха, да имъ се рѣши дѣлото задочно.

Мировий съдия като взе въ съображеніе обстоятелствата на дѣлото: 1) Мустанъ Хад. Муртазовъ дира съ прошението си отъ год. 1881 и съ №. 295 отъ наследника на Хюсейнъ Ефенди, Ахмедъ Ходжа Халиловъ: 1) отъ единъ испълнителенъ листъ, издаденъ отъ Злат. мировий съдия на год. 1881 и съ №. 268 за дѣлгъ на Хюсейнъ Ефенди гр. 600; 2) 267 $\frac{1}{2}$ лева, пакъ неговъ дѣлгъ платилъ на Злат. Земедѣл. касса подъ расписка №. 176, год. 1881; 3) 2000 тѣхъ грона, които ищатъ: Мустанъ и сестра му, Мехрема Хад. Муртазови за отъ покойната си майка Емине Ахмедова, която, спорѣдъ свидѣтелските показания, дала на Хюсейнъ Ефенди: 3) повикването наследника на Хюсейнъ Ефенди, Ахмедъ Ходжа Алилова чрезъ печата и не се яви или да проводи повѣренникъ, да се сѫди за тоя искъ 3937 $\frac{1}{2}$ гр. и 4) при това и желанието на странити да имъ се рѣши дѣлото задочно.

При тия мотиви и съображенія и на основание отъ гражданско съдопроизводство за мир. съдъ членове: 100, 101, 102, 115, 116, 120, 124, 125 и 132, мир. съдъ опредѣли задочно и неокончателно:

Ахмедъ Ходжа Халиловъ, наследникъ на Хюсейнъ Ефенди (покойни) се осѫжда да заплати 1937 $\frac{1}{2}$ хилядо деветстотинъ и тридесет и седемъ и полъ гр. на Мустана Хад. Муртазова и 2000 дѣлъ хиляди гр. на сѫдия и на сестра му, Мехрема Хад. Муртазова всичко 3937 $\frac{1}{2}$ грона, три хиляди и деветстотинъ и тридесет и седемъ и половина.

Това рѣшеніе е неокончателно обявено съ объяснение на срокъ за обжалване въ Соф. окр. съдъ отъ днесъ на единъ мѣсяцъ по апелативенъ редъ, т. е. отъ еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ четено въ окончателна форма на 21 того.

Мировий съдия: Т. Неновъ.

Секретарь: К. Цановъ.

Орханийский широкий съдия

ЗАОЧНО РѣШЕНИЕ

№ 340.

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, въ публичното си засъдение отъ 11-и юни 1882 год. разглѣда гражданско дѣло №. 989, по тѣжбата на Станчо Поповъ отъ с. Лопенъ, срѣщу Етрополски жител Ахмедъ Ефенди Хасанъ Беговъ а по настоящемъ въ Турция (Македония) за 1500 грона.

При разглѣждане на дѣлото се представи само ищецъ Станчо Поповъ а отвѣтникъ Асанъ Беговъ, който е повиканъ съ призовка публикована въ „Държавний Вѣстникъ“, въ броеветъ, 79, 80 и 81 отъ миналата 1881 година не се яви нито лично чрезъ повѣренникъ.

Като разглѣда дѣлото заочно на основание ст. 115 отъ гражданско съдопроизводство подсѫдно на мировитъ съдии, намѣри слѣдующитѣ обстоятелства.

Ищецъ Станчо Поповъ, като позаимствува въ разни времена на Асанъ Беговъ 1200 грона, за които отвѣтникъ му издалъ и записи и отъ дюгянска смѣтка останалъ дѣлженъ 300 грона всичко 1500 грона.

Вслѣдствие на което мировий съдия като взе предъ видъ че ищецъ поддѣжи искъ си чрезъ записъ, издадени и подпечатани съ печатъ на отвѣтникъ за 1200 грона и 300 грона чрезъ тифтеръ.

То на основание горѣзложеното и съгласно съ ст. ст. 71, 115 и 116 отъ гражданско съдопроизводство,

Рѣшеніе задочно:

Осѫжда Ахмедъ Ефенди Хасанъ Беговъ бивши Етрополски жител да брой на Станчо Поповъ отъ село Лопенъ, 1-во 1500 грона които му дѣлжи, 2-ро съдебни разноски 8 лъва, 3-то за публикуване призовката 16 лъва и 50 стотинки и 4-то разноски които ще послѣдоватъ до привеждане въ исполнение настоящето рѣшеніе.

Рѣшеніе то е неокончателно и поддѣжи на обжалване по апелативенъ редъ съгласно съ ст. 132 отъ гражданско съдопроизводство, въ Софийски окръжъ съдъ въ срокъ на единъ мѣсяцъ отъ еднократното му публикуване въ „Държавний Вѣстникъ“, и е произнесено днесъ на 14-и юни 1882 година.

Мировий съдия: П. Пенчовъ.

Секретарь: Т. Шишковъ.

ЗАДОЧНО РѣШЕНИЕ

№ 341.

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, въ публичното си засъдение отъ 11-и юни 1882 год. разглѣда гражданско дѣло №. 990 по тѣжбата на Станчо Поповъ отъ с. Лопенъ срѣщу бивши Етрополски жител Мета Помакъ а по настоящемъ въ Турция (Македония) за 3665 грона.

При разглѣжданието на дѣлото се представи само ищецъ Станчо Поповъ а отвѣтникъ Помакъ Мето който е повиканъ съ призовка публикована въ „Държавний Вѣстникъ“, въ броеветъ №. 79, 80 и 81 миналата 1881 год. за отговоръ не се яви нито лично чрезъ свой повѣренникъ.

Като разглѣда дѣлото задочно на основание ст. 115 отъ гражданско съдопроизводство намѣри слѣдующитѣ обстоятелства.

Родителъ на ищецъ Станчо Поповъ като предалъ на Помакъ Мета 14750 грона за да търгува съ сина му Станчо Поповъ, и като отъ тая сумма отвѣтникъ единъ пътъ внесъ 8950 и отъ овни и кози внесъ 2135 грона и като останало 3665 грона, и като родителъ му починалъ, то тоя остатокъ него внесъ дълъго избѣгналъ въ Турция презъ последната Руско-турска война.

Вслѣдствие на което мировий съдия като взе предъ видъ че ищецъ подкрѣпи искъ си, чрезъ свидѣтелитетъ си Гурчо Петковъ и Лало Вуковъ отъ село Лопенъ които безъ клѣтва потвърдиха че дѣйствително до избѣгванието отвѣтника ги дължали на ищецъ.

То на основание горѣзложеното и съгласно ст. ст. 63, 68, 115 и 116 отъ гражданско съдопроизводство,

Рѣши задочно:

Осѫжда задочно Помакъ Мета бивши Етрополски жител да брой на Станчо Поповъ отъ с. Лопенъ 1-во 3665 гр. които му дѣлжи, 2-ро съдебни разноски 8 лъва, 3-то за публикуване призовката 15 лъва 50 ст. и 4-то разноски които ще послѣдоватъ до превождане въ исполнение настоящето рѣшеніо.

Рѣшеніето е неокончателно и поддѣжи на обжалване по апелативенъ редъ, съгласно съ ст. 132 отъ гражданско съдопроизводство въ Софийски окр. съдъ въ срокъ на единъ мѣсяцъ отъ еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и е произнесено днесъ на 14-и юни 1882 год.

Мировий съдия: П. Пенчовъ.

Секретарь: Т. Шишковъ.

1—(835)—1

Троянскии мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 491.

Троянскии мировий съдия призовава Сюлеймана, Османа, Юмера и Ахмеда Караборови изъ с. Доброданъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живущи въ Цариградъ, да се явятъ въ залата на този съдъ сами лично, или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, за да отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Кънча Ив. Чавдарски изъ село Бѣлишъ за 1250 гроша.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъсарловъ.

3—(783)—3

ПРИЗОВКА

№ 492.

Троянскии мировий съдия призовава Хава Айше, Нафизе Шехсане Османови, жители изъ с. Доброданъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а сега живущи въ Цариградъ, да се явятъ въ залата на този съдъ сами лично, или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, за да отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Асанъ Асанъ Пехливанъ отъ с. Доброданъ за 900 гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъсарловъ.

3—(784)—3

ПРИЗОВКА

№ 493.

Троянскии мировий съдия призовава Шерифа Исмаиловъ житель отъ с. Ломецъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живущъ въ с. Яса, Гюмурджински окръгъ (Турция), да се яви въ залата на този съдъ самъ лично, или чрезъ свой законенъ повъренникъ въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Мехмеда Акмановъ изъ с. Ломецъ за 2472 $\frac{1}{2}$ гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъсарловъ.

3—(785)—3

ПРИЗОВКА

№ 494.

Троянскии мировий съдия призовава Шерифа Исмаиловъ изъ с. Ломецъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живущъ въ с. Яса, Гюмурджински окръгъ (Турция) да се яви въ залата на този съдъ самъ лично, или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Ахмедъ Ходжа отъ с. Ломецъ за 575 гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъсарловъ.

3—(786)—3

Руссенскии съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 485.

III Съдебенъ приставъ при Руссенскии окръженъ съдъ Ендреевски пригласява наследници на покойния Х. Називъ Бея, бивши Разградски жителъ, да заплатятъ доброволно въ два мѣсеченъ срокъ, слѣдъ троекратното обнародване на призовката дълговитъ си на жителите отъ г. Разградъ, а именно: 1) на Алекси Христова 900 гроша съ съдебни разноски и лихвитъ, остатъка отъ дълга, по испълнителни листъ подъ №. 1505 издаденъ отъ Руссенски окр. съдъ на 6 априли 1882 година и 2) на Тодоръ Николова 4388 гроша и съдебни разноски, по испълнителенъ листъ подъ №. 1272 издаденъ отъ Разградски мировий съдия на 18 мартъ 1882 година, въ противенъ случай при изминуванието на урѣчениятъ срокъ ще се постѫпи съгласно ст. 331 § 3 отъ Врем. Съд. Правила, къмъ описъ и продажбата на недвижимите имущества принадлежащи на рѣчените наследници и състоящи: 1) отъ една лавка подъ №. 136 въ г. Разградъ на дългата чаршия; и 2) отъ шестъ парчета лилави въ 25 $\frac{1}{2}$ дюлюма; и едно място около 10 дюлюма, гдѣ бѣше преди чифликъ, въ землището на с. Кривня (Разградско окръжие).

Разградъ, 7 юни 1882 гоена.

III Съдебенъ приставъ: Ендреевский.

3—(767)—3

Софийскии гр. мировий съдия.

ПРИЗОВКА.

№ 103.

Съгласно ст. 115 п. 1 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, призовава се Тодоръ Балабановъ жителъ изъ г. Видинъ България, по настоящемъ живущъ въ същия градъ, да се яви лично или посрѣдствено, чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ камарата на Софийски градски мировий съдия най-късно слѣдъ единъ мѣсеченъ срокъ отъ последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявениятъ противъ него искъ отъ П. Икономова жит. Софийски за 80 гроша.

Въ случай на неявка на обозначенниятъ срокъ, ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. София 15 юни 1882 год.

И. Д. Соф. Град. Мировий Съдия Софийски Окол. Мировий Съдия: И. Шумковъ.

3—(792)—3

Берковско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Берковското окръжно управление съ настоящето обявява, че ще се издаватъ на търгъ конфискувани 4 часовника малки за въ джобъ и 372 оки супровъ тютюнъ на листа. Наддаванието имъ ще бѫде въ залата на окръжниятъ управителъ съвѣтъ, което ще почне на 10 идущий юлий сутринта отъ 9 часъ и ще се сврши вечерта въ 5 часъ. Интересуващите се да купятъ отъ тѣзи конфискувани вѣщи, умоляватъ се да се явятъ въ съвѣта на опредѣленъ день за наддаване, За Окр. Управителъ: М. И. В. Николаевъ.

Финан. Секретарь: Матевъ.

3—(794)—3

Вратчански окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 2289.

Вратчански окр. съдъ, на основание ст. 115 § II отъ Врем. Съд. Правила, призовава наследници на Мех. Юсуфъ, а именно: Пбрахимъ Бегъ Пасаджиѣ, Шевкие, и Фатиме Мехмедови, жители отъ г. Берковица, а по настоящемъ живеятъ въ Цариградъ, да се явятъ въ съда лично или чрезъ законенъ повъренникъ слѣдъ четири мѣсечи отъ денътъ на последното троекратно публикуване на настоящата призовка, въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявениятъ срѣчу тѣхъ искъ отъ Давитко Гергиевъ, повъренникъ на Исмаилъ Сахатчи, жители отъ г. Берковица, за 25,816 всичко гроша 56,500 въ случай че не се явятъ на означениятъ денъ то съдътъ ще постѫпи съгласно ст. 281 § II отъ същите правила.

Братца, 16 юни 1882 година.

Председателъ: И. В. А. Алексиевъ.

За Секретарь: Т. Богословъ.

3—(814)—3

Видински съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА.

№ 544.

Господинъ Пире Исмаиловъ бивши ж. изъ г. Вид. а сега живѣе задъ границата Кюстендже (Румелия) се призовава съ настоящата призовка въ двумѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно стат. 430 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, да внесе въ съдътъ 1300 гр. съгласно ст. испълнителни листъ №. 593 отъ 11 августъ 1881 год. издаденъ отъ Видински мировий съдия въ полза на захаръ Азаръ отъ г. Видинъ.

Въ противенъ случай ще се пристѫпи къмъ описание и продажбата съгласно стат. 433 отъ същите правила, върху кѫщата му находяща се въ г. Вид. улица Страшимирова до съсѣди Героги Шандровичъ, Лучовата кѫща пътъ улица.

Съдеб. Приставъ: Д. д. Найденовъ.

3—(815)—3

Търновски съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 68.

Долуподписанниятъ Иовчо Нейчовъ, съдебенъ приставъ при Търновски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ №. 2469, отъ 11 ноември 1880 година издаденъ отъ Търновски окр. съдъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че отъ последното троекратно упубликуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава при долнѣ-липнишкото оклийско управление недвижимото имущество на жителъ отъ с. Балванъ, Белялъ Чавушъ Х. Атиповъ, а именно: половина, частъ отъ гората 55 дюлюма находяща се въ землището на с. Балванъ, въ мястността Дасъ-куру, съ граници: Тодоръ Колевъ Хасанъ Юмеровъ и пътъ.

Продаваемото имущество не е заложено и ще се продава, за обезпечение вземанието на жителъ отъ същото село, Тодоръ Колевъ, състоящъ отъ 1065 гроша съдебни разноски 10 лева и другите разходи по испълнението.

Продажбата ще почне отъ първоначалната цена 1375 гроша на горѣ.

Желаещите да купятъ могатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба, въ канцелариите на съдебния приставъ всѣки денъ, отъ часъ 8 до 12 преди пладнѣ и отъ 2 до 6 слѣдъ пладнѣ изключая празници.

Търново, 22 май 1882 година.

Съдебенъ приставъ: И. Нейчовъ.

3—(790)—3